

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenții.

ANUNȚIURILE:

Oseria garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N^o 24.

Duminică 1 (13) Februarie.

1887.

Din cauza S-tei srbători de Luni diarul nu va apăre până Marți sera.

BrașovŪ, 30 Ianuarie 1887.

Nu fără ôrecare satisfacțiune vorbesc diarele din Germania de neînțelegerile și desbinările dintre partidele Franciei, precum și de nestatornicia guvernelor franceze, cari nu se pot răzima pe o puternică majoritate parlamentară. Critica acestor diare se mai basază pește acesta și pe părerea înrădăcinată, că o republică nu pôte oferî aceleași garanții de stabilitate, ca o monarhia, cum este de pildă Germania.

Și totuși ce spectacul surprindător se desfășurâ în momentele aceste dinaintea ochilor lumii europene! Acea Franciâ, despre care putem cetî în foile germane pe fiecare zi, că este sfâșiată de luptele interne dintre partide, acea republică, despre care se dice, că se încovioie ca trestia când într'o parte, când în alta, după cum suflă vântul, a datŪ Germaniei o probă strălucită de patriotism și de unire, care este cu atâtŪ mai rușinătoare pentru acesta, cu câtŪ contrasteză în modŪ bătătorŪ la ochi cu faptele ce se petrecŪ tocmai acum în sînul națiunii germane.

Nu-i vorbă, patriotismul Germanilor este mai pre susŪ de orî-ce îndoelă, dăr unirea dintre partide și raporturile dintre guvern și guvernați, dintre ocârmuire și poporŪ lasă încă multŪ de doritŪ și în privința acesta Germanii cu tôte stabilitatea lorŪ monarhică au rêmăsŪ îndêretulŪ FrancesilorŪ.

Insuși organulŪ principelui Bismarck, „Norddeutsche allg. Zt”, recunôce acesta, făcêndŪ o paralelă între atitudinea parlamentului și a pressei franceze și între aceea a parlamentului și presei germane în cestiunile privitoare la armată și la înarmare.

Făr' de nici o discuțiune camera franceză a votatŪ diarele aceste cu unanimitate creditele ceterute de generalulŪ Boulanger pentru perfecționarea armelorŪ și pressa franceză a susținutŪ cu aceeași unanimitate pretensiunile ministrului de rêsboiu.

Nu totŪ așa de netedŪ au meisŪ lucrurile în Germania. Aici, precum scimŪ, ReichstagulŪ germanŪ a fostŪ disolvatŪ din cauză că majoritatea n'a voitŪ să încuviințeze pe deplinŪ pretensiunile guvernului în privința septenatului militarŪ. Êr acum în ajutorulŪ alegerilorŪ s'a încinsŪ o luptă înverșunată electorală în tôte Germania, alegătorii divisându-se în douê tabere, una a guvernului pentru septenatŪ și alta a opozițiunii în contra septenatului, pentru apêrarea drepturilorŪ parlamentului.

Partidele, cari combatŪ septenatulŪ suntŪ: partida liberalilorŪ germani (deutsch-freisinnige) partida centrului, apoi socialŪ-democrații și Polonii. Pe partea guvernului se luptă național-liberalii, agrarii și antisemiții.

Principele Bismarck le-a spus GermanilorŪ lămuritŪ, că nu voința Reichstagului, ci voința împêratului și a guvernului trebuie să se împlinêscă, prelungindu-se legea militară pe șapte ani, nu pe trei ani cum ceruse parlamentulŪ trecutŪ. Pentru ca să ajungă la scopulŪ cancelarulŪ germanŪ a pusŪ în mișcare cerulŪ și pământulŪ folosindu-se de mijlôcele de presiune cele mai extraordinare.

Spre a face presiune pentru primirea septenatului, guvernulŪ germanŪ a declaratŪ, că, decă nu se va primi, rêsboiulŪ va fi neînlăturabilŪ. Mêsurile rêsboinice, ce s'au luatŪ, precum oprirea esportului de cai și chemarea rezervelorŪ sub cuvêntŪ d'a se exercita cu mănuirea puscilorŪ nouê de repetițiã, ș. a. articulele provocătoare ale pressei și declarațiunile lui Moltke dădură în adevêrŪ nascere la temerile cele mai seriose de rêsboiu, făcêndŪ presiune asupra spiritelorŪ agitate.

Principele Bismarck însê nu s'a mulțumitŪ cu atâtă, ci a mai recursŪ și la sprijinulŪ moralŪ alŪ Papei, rugându-lŪ să intervină la partida catolică a centrului pentru primirea septenatului.

ScopulŪ cancelarului este veditŪ.

ElŪ speră, că intervenirea Papei, — pe care a câștigatŪ o în urma asigurării, că va face să se reviduêscă în cele din urmă legile bisericesci din Maiu în sensulŪ dorințelorŪ sântului scaunŪ, — va aduce desbinare în sînulŪ partidei centrului, favorisândŪ astfelŪ planurile lui reacțiunare.

SecretarulŪ de statŪ alŪ Vaticanului, cardinalulŪ Iacobini, a adresatŪ în adevêrŪ douê scrisori nuntului apostolicŪ din München. Cea dintâiu, cu data de 3 Ianuarie a. c. spune că sântulŪ părinte dorește ca centrulŪ să sprijinêscă proiectulŪ privitorŪ la septenatulŪ militarŪ, căci astfelŪ îi va face mare bucuriã. Conducătorii centrului, Windthorst și Frankenstein, au ținutŪ însê secretŪ cuprinsulŪ acestei scrisori, ce li s'a comunicatŪ și rezultatulŪ a fostŪ, că centrulŪ a respinsŪ septenatulŪ provocândŪ disolvarea Reichstagului.

La 21 Ianuarie a. c. Iacobini se adresă din nou cãtră nuntulŪ din München repetêndŪ dorința de mai susŪ într'o formă mai rezervată diplomatică. Dêr nici scrisôrea acesta n'a avutŪ efectulŪ doritŪ, căci numiții conducătorii ai centrului au declaratŪ înaintea alegătorilorŪ lorŪ, că „fidelilorŪ fii ai Papei” le este cu neputință a jertfi drepturile parlamentului pentru nisce concesiuni bisericesci și de aceea nu potŪ împlini dorința Papei, ca să primêscă septenatulŪ.

O nespusă fierbere a cuprinsŪ spiritele în Germania și cu mare încordare se așteptă pretutindenî rezultatulŪ diarei de 21 Februarie, când se vorŪ face alegerile. Cumcă guvernulŪ e hotărîtŪ a întrebuiința cele mai extreme mêsuri contra opozițiilorŪ dovedesce și spargerea cu forța a adunărilorŪ electorale în Stettin, și în alte localități.

În asemênî jurstări, cei ce luptă ađi în contra septenatului suntŪ apêrătorii parlamentarismului și ai liberalismului în contra reacțiunii și a militarismului despoticŪ. Nu este cestiune de patriotismŪ, ce desbină ađi pe Germani, ci cestiunea de libertate. Bismarck a sciutŪ să unêscă cu ferŪ și cu sânge Germania, dêr din acesta plămădelă n'a rêsăritŪ libertatea, ci despotismulŪ militarŪ.

Din camera deputațiilor României.

În ședința de Joi, 29 Ianuarie, veni în desbatere cestiunea joncțiunilorŪ căii ferate GhimeșŪ-Galați, în privința căreia deputatulŪ Ugron adresase atâtŪ foilorŪ române de aci, câtŪ și „Românului” din Bucuresci câte o scrisôre, în care își dase părerea asupra necesității aceste joncțiuni.

D. G. Mihălescu (dep. Covurluiului): DiarulŪ „RomânulŪ” a publicatŪ o scrisôre a unui d. deputatŪ din parlamentulŪ ungarŪ. Prin acestă scrisôre d-sa dice că mai multe comitate din Transilvania au luatŪ decisiunea ca să construiască cu propriile lorŪ mijlôce o cale ferată, care să lege BrașovulŪ cu Galații prin punctulŪ GhimeșŪ. AutorulŪ scrisôrei mai dice între altele, că antreprenoriiŪ acesteii linii au propusŪ guvernului românŪ construirea unei linii de joncțiune între GhimeșŪ și Galați și d'a stabili astfelŪ comunicațiunea directă între acestŪ portŪ și orașulŪ BrașovŪ. D-sa, arătândŪ importanța ce ar putea avea pentru comerțulŪ nostru acestă cale ferată, rógă pe d-nulŪ ministru ca să declare în fața Camerei, decă a primitŪ sêu nu asemenea propunere, și ce dispozițiuni a luatŪ. (Aplause).

D. R. Mihaiu, ministrulŪ lucrărilorŪ publice, dice că n'a primitŪ nici o propunere de felulŪ acesta, nici directŪ și nici indirectŪ.

Se cere închiderea discuțiunii.

D. Mihălescu, nefiindŪ mulțumitŪ de rêsponsulŪ

d lui ministru, rógă adunarea să nu închidă discuțiunea. E interesulŪ întregii țeri d'a se sci în modŪ pozitivŪ decă cele spuse în „RomânulŪ” de acêlŪ deputatŪ ungarŪ e adevêratŪ sêu nu. S'ar putea prea bine, dice d-sa, ca propunerea de care vorbeste să fiã primită la ministrulŪ afacerilorŪ străine și nu la celŪ alŪ lucrărilor publice.

Se pune la votŪ închiderea discuțiunii și se primesce.

Floricele din dieta ungară.

Cu ocasiunea desbaterei speciale asupra bugetului, deputatulŪ Lukats vorbi despre abuzurile electorale și despre călcarea legii electorale. SecretulŪ succesului partidei guvernamentale, dice oratorulŪ, constă în compunerea listelorŪ electorale. Se punŪ în liste alegătorii, cari n'au calificățiunea legală. Reclamările opozițiunii n'au trecutŪ nici la comisiunea centrală, nici la curia r. Abuzurile electorale de sub Lonyay suntŪ palide pe lângă abuzurile regimului Tisza. În BinorŪ suntŪ Ungurii opoziționali în majoritate și cu tôte astea Ungurii și Români guvernamentali aparŪ acolo în numărŪ egalŪ în listele electorale. UrmărilorŪ acestorŪ manopere politice potŪ fi rele. Decă naționaliștilorŪ le-ar veni în capŪ să pună unŪ candidatŪ, l'ar putê scôte. Urmarea acestorŪ abuzuri e, că majoritatea camerei deputațiilor e o colosală minciună. (Vii aprobări în stânga și în stânga estremă. (Mare larmă în drêpta, furtunose strigâte: La ordine! JosŪ!)

Președintele chiamă la ordine pe deputatulŪ Lukats. Acesta vrê să continue, majoritatea strigă: Elall! Elall! stânga cere să fiã ascultatŪ. OratorulŪ isbutesce a mai spune, că comisiunile de conscripțiune îș calcă jurământulŪ, că majoritatea camerei este numai o minoritate pitică, care monopolizează puterea.

MinistrulŪ Tisza ia în apêrare comisiunile de conscriere și tribunalele. Decă se n'templă abuzuri, ministrulŪ n'are dreptŪ să se amestece în acestă afacere, nici să ia dispozițiuni.

DeputatulŪ Bl. Orban dice, că ministrulŪ-președinte nu numai nu face economii, ci cheltuesce totŪ mai multŪ, creândŪ posturi nouê și sporindŪ lefile ControlulŪ banilorŪ cheltuiți e defectuosŪ, defraudările suntŪ nesfêrșite, comunele opoziționale suntŪ pedepsite de organele administrațiunii cu amenzi bănesci mari și acești bani apoi se amestecă cu banii privați, comisiunile consumă bani multŪ cu transporturile și cu diurnele, pãzitorii de nôpte în comitatulŪ Bacs batŪ pe indiviții cari le cadŪ în mână și acesta se n'templă în locale închise, fără martori, așa că bătutii nu'și potŪ căuta dreptulŪ. OratorulŪ citește douê certificate medicale despre astfelŪ de bătăi. Fișpanii au lefurŪ pre mari, fișpanii orășenesci suntŪ unŪ atentatŪ contra autonomiei, instituțiunea secretarilorŪ fișpănesci e de condamnatŪ; ministrulŪ a luatŪ în bugetulŪ de acum numai o parte din ei, fiindŪ că vrea să ne dea veninulŪ numai cu incetulŪ.

MinistrulŪ Tisza dice că lefile fișpanilorŪ suntŪ precum prescrie legea. Fișpanii orășenesci au să rêmână și de aci înainte. Secretarii fișpănesci suntŪ necesari și numai situațiunea financiară l'a decisŪ, cu părere de rêu, pe ministrulŪ să lase a intra în viață deocamdată numai în parte acestă instituțiune.

DeputatulŪ Carol Szalay dice, că funcționarii administrativi nu stau în destulŪ contactŪ cu gendarmii. AstfelŪ unŪ sergentŪ de gendarmii a arestatŪ pe unŪ jude dintr'o comună a comit. Somogy și cu tôte că solgăbierulŪ l'a provocatŪ să-lŪ libereze imediatŪ, judele fŪ têritŪ și bătutŪ. Tôte satisfacțiunea ce a primitŪ o a fostŪ, că sergentulŪ după patru luni fŪ transferatŪ. Gendarmii peste totŪ batŪ pe arestanți. Poliția capitalei întrebuiințeză pe agenții ei secreți ca organe ale forței brachiale.

MinistrulŪ Tisza dice că gendarmii se pedepsesc pentru procederea lorŪ brutală. decă se dovedesce că au chinutŪ pe arestanți, dêr adeseori aceștia folosescŪ presupusa tortură ca pretextŪ d'a fi achitați.

Ne oprimŪ deocamdată la aceste floricele, între care escelează rêsponsurile ministruluiŪ Tisza. În abuzuri nu s'amestecă și nici dispozițiuni nu ia; posturii crează

pentru că merge lucrul pe căpătuală; torturile sunt numai pretexte, pentru că comitându-se ele în localuri închise, cine le poate dovedi? Minunat boboc de ministru! Ce se mai dicem de floricelele șovinistilor cu naționalitățile, de tema lor că ar pute isbuti -- vorba se fiă -- candidații acestora? Admirabil omen!

SCRIRILE DILEI.

Sub titlul „Apel”, diarul unguresc din Clușiu „Kolozsvar” scrie un articol de tondă, prin care provoacă serios pe cetățenii patriei ca să se gătască de războiu. „Trebuie să ne inchipuim — dice „Kolozsvar” — că inamicul se află la porțile țării și sub împrejurările de ași nu este iertată a trece cu vederea nici o dispozițiune, ce ar fi de lipsă a se lua pentru apărarea patriei. Nu ne temem — continuă foia ungurescă, dăr adevăratul curaj se caracterizează prin precauțiune.” Are mari speranțe „Kolozsvar” în eroismul unguresc și mai speră că în momentul pericolului și femeile maghiare vor imita pe vechile Romane, care dedeau pavezile în mâna bărbatilor, dîcîndu-le: cu acesta s'eu pe acesta să vă reîntorced!

Ministrul honveșimei a adresat un circular tuturor orașelor din țară, invitându-le a interveni pentru ocuparea locurilor de oficeri la glote. Prin placate pe ziduri și prin mijlocirea presei se se invite toate acele persoane, care se cred capabile d'a fi oficeri la glote, anume la toți foștii oficeri, ca să caute a obține locuri de oficeri în glote. Municipiile au să cuprindă într'o listă pe cei cari se anunță și operatul să-lu prezinte ministrului până la 23 Februarie.

Adunarea comitatului Făgăraș hotărî strictă ținere a repausului de Duminecă și în legătură cu acesta, ca toate prăvăliile să fiă închise dela 10—4 ore. Pe când în Făgăraș s'a observat hotărîrea, în comunele din comitat se țineau țerguri săptămânale în totă forma. În urma unui recurs cãtră viceșpan, s'a hotărît în adunarea generală: prăvăliile să fiă închise Dumineca dela 10—11 ore. Nici această deciziune nu s'a observat, decât numai în Făgăraș. Un membru al gremiului comercial recurîndu la ministru, acesta trâmise recursul la viceșpanul spre a lua o hotărîre. La însărcinarea solgăbirului, gremiul comercial primî ordinu: ca după legea industrială toate afacerile și prăvăliile să fiă închise Dumineca; contravenienții se pedepsesc cu amendă până la 100 fl. Deoarece însă în legea industrială nu există o astfel de dispozițiune, gremiul comercial s'a adresat ministerului, cerîndu să ajute în această privință. O lege generală pentru ținerea repausului de Duminecă ar fi necesară.

Comitetul din Clușiu al societății „Crucea roșie” întocmește la clinica hirurgicală de acolo un curs de 4—6 săptămîni pentru îngrijitor de bolnavi.

Kulturgyletul ardelenesc bate mereu apa'n piua. Comitetul s'a ocupat în ședințele din urmă cu vechea idee favorită, cu cestiunea grădinilor de copii. După părerile comitetului, care vede că n'o mai pôte scote la capăt în nici un fel, familiile unguresc din Clușiu să-și trimetă copii lor la institute de învățămînt din afară și să-și interneze la familiile nemaghiare, er în

schimbă acestea să-și dea copii lor în familiile unguresc din Clușiu ca să învețe limba ungurescă. S'a numit o comisiune, care să facă propuneri pentru practica executare a acestei idei. — Așa cred „patrioții” că vor deslega nodul — gordian — adecă, pardonu, Kulturgyletul!

In Brașov se va face recrutarea în luna lui Martie.

Sub titlul „Censura ungurescă”, „Românul” publică următoarea scrisoare: „Domnule Director! Trimițîndu pentru subscriitorii mei din Baia-Mare în Ardeal, sub bandă și recomandate, 6 volume din „Fata dela Cozia”, scriere eminentă literară, mi-se răspunde de oficiul postal din Nagy-Varad, în urma reclamațiunii ce am făcut, că scrierea mea s'a confiscat și depusă tribunalelor; acesta încă din Octomvre anul trecut și fără ca până acum să se fi luat vre-o hotărîre. Mă cred dator a denunța faptul presei române, spre a se sci, că nici convențiunile postale nu se mai respectă de grațioșii noștri vecini unguři, și că cetitorii și scriitorii pot considera de aci înainte ca pierdute cărțile ce vor trebui să fie incredințate spre transportare postelor unguresc. — Decă adevărată e și acesta, întrebăm pentru a treia oară: cu ce obraz se mai gerază șovinistii ca liberali?”

Aprinderea de plumă seceră și acum jertfe printre Români din Cohalm. În cursu de 3—4 săptămîni, cu tot ajutorul medicului, peste 50 de copii au rămas orfan. Suntem informați, că unii încercă a combate această boală bîndu rachiu tare cu piperu. Să se ferescă bolnavii de un asemenea medicament.

Certificate medicale pentru cei obligați la serviciul militar, anume pentru cei aparținătorii armatei și honveșimei, cari pe temciul acestor certificate au să fiă liberați dela exercițiul de arme, trebuie — amesurat unui circular adresat de ministru de interne jurisdicțiunilor — să se compună de medicii comunali în formă clară și să conțină o descriere precisă a felului, gradului și cursului respectivei boale.

Societatea academică „România-jună” din Viena și-a ales pe anul administrativ 1886—1887 următorul comitet: Președinte: Aurelian C. Grigoreviciu, student în medicină. Vice-președinte: Aurelian C. Popoviciu, student în medicină. Secretariu I-ii: Vasile Bologa, student în filosofie. Secretariu II-lea: Francisc Besan, student forestier. Casier: Nicolae Hacman, student în medicină. Controlor: Victor Roșca stud. în medicină. Bibliotecar: Ilie Beu student în filosofie. Econom: Constantin Brăileanu, student forestier. În comisiunea literară: Virgil Oniț, student în filosofie, George Stolojanu, stud. în filosofie, Demetriu Axente, student în medicină, Valeriu Rusu, student în filosofie. În comisiunea revêdătoare: Pavel Opreș, student în filosofie, Dumitru Popoviciu, student în medicină, Isidor Bodea, student în medicină.

O dovadă de cultură n'a dat er, Vineri. di de țergu de săptămîna în Brașov, un Săcuiu. Cumpărăse un cal cu 50 fl. și în strada negră vră să-lu ducă la puț să bea. Calul spăriindu-se, nu putu fi

dus la apă. Săcuiu nu se gîndesc mult, pune mîna pe un petroi și isbesce cu elu calul în cap, care cade jos mort. — Să mai dică lumea că Kulturgyletul n'are temei d'a fi!

Un comitet constatator din 5 membri va organiza în 2/14 Febr. a. e. în Roșia de Secașiu un bal în sala școlii confesiunale gr. cat. din locu în favorul acesteia. Intrarea de persoană 1 fl. de familie 2 fl. Inceputul la 7¹/₂ ore s'era. Cină gratuită. Ofertă mîrîmîose se primesc cu cea mai mare mulțămîntă și se vor chita pe calea publicității.

Intr'o cărcimă din Luna săsescă, ajunse lucrul la bătaia între Martin Boes și între patru flăcăi, în cursul căreia Boes fu omorît cu un cuțit, care-i pîtrunse inima. Făptuitorii, fugind, fură aflați de protosolgăbirul Nicolau Popu din Gelău și predați la Clușiu.

Br. Alessani, guvernatorul Bucovinei, a murit la 27 Ianuarie s'era, în urma unui atac de apoplexie.

Un mare număr de studenți ai facultății de medicină din Bucuresci au mulțămînt d-lui Sturza, dice „Românul”, pentru aducerea ca profesori la acea facultate a d-lor Doctori Asachi și Babeșiu.

Societatea „Carpații”, secția II Brăila, dă astă s'era la 31 Ianuarie v 1887 o convenie în saloane „Rally.” Inceputul la 9 ore s'era precisu. NB. Dămele pot merge în toaletă simplă; costumul național se preferă. Intre danțurile obicnuite se vor juca: „Romana”, „Hora Bucovinei”, „Romanul” și „Mureșanca”.

Diarul francez „Gaulois” publică calculul unui bărbat financiar, după care discursul lui Bismarck s'eu mai corectu d'is nesiguranța ce domnesce în privința războiului a costat bursa din Paris dela 14 Ianuarie până la 4 Februarie 1800 milioane.

Alba Iulia, 10 Febr. 1887.

Domnule Redactor! De doi ani filiala „Kulturgylet-ului” din localitatea noastră, încercându-și puterile ca prin baluri să-și câștige venit pentru scopul șovinist, totdeauna a făcut fiasco, fiind împreunate încercările ei cu deficite subsecvente.

În anul acesta omenii din fruntea acelu comitet — compus mai ales din omeni de diferite seminții, dăr luptători pentru idea de cucerire — și-a luat ună avînt ne mai audît de îndrăzneț împreunîndu balul Kulturgyletului cu acela al „Crucii roșie” și împărțind venitul între cele două scopuri contrare, ce n'edecum nu se unesc. Ei voiesc cu sila a turbura pacifica prosperare a unei instituții filantropice, la care toți cei cu dare de mîna ar dori a contribui, dăr nu voiesc ca banul lor să fiă în parte folosit pentru Kulturgylet în detrimentul nemului lor.

Nu pricepem cum se pôte concede ca astfel de amestecări să fiă posibile, și cum vor pute escusa organizații acastă ofensă făcută scopului măreț al Crucii Roșie. Publicul din locu și mai ales cercurile militare sunt indignate de această apucătură — și ar fi timpul ca astorfelu de apucături stângace să li-se pună capăt

FOILETONU.

Vieta municipală în Dacia.

(Conferința d-lui Gr. Tocilescu ținută la Atheneul din Bucuresci.)

(Urmare și fine).

Sacerdotul cel mare se numia: Sacerdotu încoronat al celor 3 Dacii.

Augustales erau un fel de preoți, cari organizau sărbătorile publice și cultul, câte unul de fiecare oraș. Aveau un fel de consiliu de șese sevir augustales, mai ales liberti, cari corespundeau clasei ecuestre dela Roma.

În capul municipiilor duumviri s'eu quatorviri, cu atribuții administrative, ca primari noștri, și se pare că aveau și însărcinarea judecătorească, însă n'avem destule isvore ca să afirmămu acesta.

Ediles erau însărcinați cu poliția pieței, a edificiilor, cu grănele, etc.

Apoi era casierul municipal: questor. Toți făceau parte din decurion, un fel de senat provincial ce se numia: ordo decurionis, compus din 100 de membri, după censu. Ei alcătuiau clasa politică și ca intermediar între dășii și plebe, care nu da censu și nu intra în Senatu, erau augustalii.

Rolul de primar era în mare cinste, căci chiar împărații primu să fiă aleși primari în cutare s'eu cutare oraș și trimetău acolo un locuitor, un praefectus, s'eu alegea pe o persoană de încredere de acolo. Astfel dăr când vom gasi pe pietre praefectus, vom sci de ce e vorba.

Se puteu cumula și la ei funcțiuni. La Apulum era o colonie și un municipiu. Se găsește scrisu că cutare era funcționar în amîndouă. Ceva mai mult:

Se vede că funcțiile sacerdotale nu te impiedica să cumulezi funcții civile.

Erau apoi Patronii. Fiă-care oraș avea patronul s'eu. Acesta se raporta la origina clientelei (clientes) dela Roma. Acolo în vremile de turburare fiă-care omu mai s'era cu, mai de jos, căuta pe cineva să-lu apere înainte judecătorilor, etc. Un patronu avea mulți clienți. Așa și orașele avînd nevoie de apărare alegu un protector, care de multe ori era dintre omenii însemnați dela Roma.

În Dacia găsimu colonii și municipii. Sarmisgetuza, Napoca (Clușiu), Tierna (Brașov), Malva (Celei) erau colonii.

Tibiscum (Caransebeș), Porolisum (aș Moigrud) erau municipii.

La Apulum era și colonia și municipiu.

Drobeta (T. Severin) era considerat ca municipiu. Romula a fost municipiu și pe urmă colonie. S'a discutat multă vreme unde o fi fost așezat acest oraș. Laurianu b'etrănu dice că la satul Pînu, alții la Cămpulungu, la Grădiștea; dăr acolo era numai lagăr. Anul trecut s'a descoperit la porța Cămpulungului o inscripție, care dicea, că Filip Arabul a pus la 248 să se rădice dădurile cetății și a făcu o din municipi colonie.

Potaisa a fost întâiu un vicus lângă Napoca, pe urmă s'a făcut municipiu și apoi colonie.

Deosebirea dintre municipii și colonii era că municipiile aveau mai puține drepturi decât coloniile, și în municipii erau quatorviri, pe când în colonii duumviri. Acesta însă numai în Dacia, căci în Africa, de pildă, era contrariu.

Acesta este organizația municipală a Daciei Conferențiarul, nepermițîndu-i timpul, a lăsat la o parte espunerea modului cum erau date funcțiile,

cercul lor, raportul între duumviri și ordo și alu acestora față de guvernatoru, atribuțiile guvernatorului etc.

Se grăbesce dăr a încheia: Scopul pentru care Dacia a fost cucerită a fost atinsu. Traianu vrea să facă un boulevard în contra barbarilor. Ea s'a arătat demnă în războiul Marcomanilor, când chiar împăratul vine la luptă. Fronto era guvernator și alu Moesiei și alu Daciei. Decă acesta n'ar fi fost cucerit și s'ar mai fi sculat Dacia, chiar de atunci s'ar fi sfîrșit cu imperiul sine fine. Dăr pentru că în această parte era întărit imperiul, a putut să reziste. Decă Marcu Aureliu ar fi putut să facă Germania și Sarmatia, s'eu cel puțin pe a-esta, provincii romane cum era Dacia, căderea imperiului de apus nu s'ar fi putut face. Era pôte mai bine, era pôte mai rău.

La 255 se părăsește Dacia, căci cea mai nouă inscripție e dela 254. Vieta municipală se stinge. Deci de atunci și până în secolul XIII n'a fost viața municipală și când apar Români, ei numai păstrează nimic din vechia organizare romană. Civilizația romană însă a rămas în tote.

La Oituz, la trecătoare era un lagăr roman, erau ducii limitanei, adică mici generali cărora li se dădeu moșii, cu condiția ca ei să-și facă soldați și să apere în acea parte. La 1490 găsimu o diplomă a lui Corvinu, prin care ni se arată acolo la Oituz aceeași organizație și astăzi totu aceeași este. (???) Iată cum s'a petrecut vieta romană.

Orice s'ar dice, în heia conferențiarul, decă nu credem nimica din cele de mult trecute, curcanii noștri trebuie să ne incredințeze, că n'a greșit Traianu când a colonizat Dacia! ..

(„România.”)

Gheorghe dela Plevna.

chiar dela locurile mai inalte, căci cetățenii sunt aduși în confuziune, și nu se poate concede, ca pentru un institut nepopular să sufere instituțiile umanitare.

Sunt de reprobate aceste porniri și ne mirăm, că această amestecare au cutezat a-o face chiar în această localitate, unde avem mare lipsă de a ne trage bine sēma în astfel de afaceri, căci avem de față un public însemnat milităresc, căruia i-se cauzăză cea mai mare perpleșitate cu de aceste apucături.

Șovinismul puțin va folosi, și urmarea numai aceea va fi, că cu timpul și cele mai frumoșe îndemnuri spre ajutorarea scopurilor umanitare se vor face iluzorie. Dacă acesta e unul din scopurile celor dela Kulturregylet să o spună pe față, ca să se știe și mai bine cine sunt și ce vor.

Adevărul.

De lângă Reghinul sășesc, Ianuarie 1887.

Domnule Redactor! Pentru a ilustra încă cu câteva date epoca de „fericire“ în care trăesc locuitorii de aș ai Ungariei, Vă rog dați-mi voi să amintesc în coloanele acestui prețuit ziar unele evenimente săvirșite prin părțile noastre, despre cari, deși cam târziu, sper că vor fi bine-venite, decât nu de alta, der cel puțin pentru ca urmașilor noștri să le potă servi de un îndreptariu spre a-și pute face o idee despre fatalitățile timpului în care am trăit noi.

E vorba de esecutori. Pentru a pute scote de pe popor darea și alte competențe erariale de pe „triluniul ultim al anului trecut, esecutorii aceștia și-au început meseria lor încă din 16 Decembrie. În Tergul Mareșului, Reghinul sășesc și alte orașe și opide din comitatul Mureș-Turda se vindeau cu toba în fiă-care și de mărturie — adică în făcare Joiă, începând de dimineața dela 8, până seara la 4 ore — feliurile zăloge ale nefericitorilor contribuabili. Vaci frumoșe de-a feta, cari erau prețuite în 35—45 fl., se licitau cu 10—12 fl. Așa de exemplu singur numai din comuna Idicel s'au vândut cu toba în ziua de 23 Decembrie mai multe vite tōte în prețului bagatelō de 200—250 fl., cari vite decât le-ar fi vândut proprietarii lor din mână liberă ar fi ajuns cel puțin la prețului de 6—700 fl. v. a.

Dacă afară de nenumeratele aruncuri și de tot soiul de dări — cari în mânia crizei de aș financiare din și în și tot mai mari se fac — decât, și pe lângă tōte acestea sarcine și greutăți se mai aruncă pe o comună și câte-o pierdere prin licitațiune de câte 4—500 fl. pe un singur cvarț al anului, atunci cugetați-vă, unde o să ajungem?... Cât pentru haine, cum de es sumane, șerpare etc., apoi tot feliul de instrumente economice, cari pentru om sunt de neapărată trebuință, — nici amintire nu fac. Ajungă a spune, că aceste s'au vândut mai pe nimic. Evreii făceau cu aceste mai cu sēmă un „geschalt“ nespūs de mare, căci creștinii parte din lipsă de bani, parte din compătimire nu se îndurau a lua parte la asemenea speculațiune fatale.

Proletariatul populațiunei creșce înspăimântător, der luxul domnilor din Pesta nu dă înderēt nici de cum; țera piere, er ei beți de „patriotism“ se rēsfață în dulcele visuri ale maghiarisărei, danțând și arangiând balul pentru „Kulturregylet“! Unde s'ar potrive mai bine ca aici proverbul românesc: „Casa arde, haba se pēptēnă!“

Mundu.

Efectele maghiarisărei.

„Pozsony — patru minute!“ La granița vestică a Ungariei s'a întâmplat zilele trecute un casu forte hazliu. La 2 Februarie avea să se arangeze în Pojonu un concertu în favorul monumentului maestrului Hummel, unu fiu alu acestui orașu, și puterea atrăgătoare a acestui concertu avea să fiă renumitul virtuosu în violină Augustin *Wilhelmi*, care a fostu invitatu anume spre acestu scopu la Pojonu. Trenul accelerat din Viena trece prin Pojonu chiar la 5 ore după amēzi. Comitetul arangiatoru aștepta pe *Wilhelmi* pe perron. Acesta însă nu s'a coboritu. Trenul trece mai de parte; domni din comitetu priviau surprinși unul la celaltu, discutau neliniștiți și nu aflaseră în sfirșitu altu expedientu, decât să se reitōrcă în orașu și să abdică concertul în cēsul celu din urmă, pe unu timpu, când sala cea mare dela casa sfatului începuse a se umplea cu elita publicului cunoscătoru de arte din Pojon, er maestro *Wilhelmi*? — ședeau în tren și mergea mai departe în direcțiune către Budapeșta. Elu a auditu strigendū stațiunea „*Pozsony*!“, der și-a gânditu: „Ce naiba, abia *Pozsony*, aș dori să nu odată în *Pressburg*!“ [Era necăjitu artistul, se puse er în colțul cupeului și merse înainte. Stațiune după stațiune urma. În Galonya în sfirșit totuși i-se părū artistului pre lungă calea; întrebă pe conductoru și acesta îi desluși, că *Pressburg* însemnă încă și *Pozsony*. Se coborī artistul, se puse în corespondență telegrafică cu comitetul arangiatoru din Pojon și sosi cu trenul accelerat, ce veni din Budapeșta la 8 ore seara în Pojonu. Concertul s'a ținut apoi Dumineca trecută.

Convocare. Adunarea generală a Asociațiunei pentru sprijinirea invēțăcelor și sodailorō romāni meseriași se conchēmă prin aceste rēnduri pe Duminecă 1 (13) Februarie a. c. la 3 ore d. pr. în sala de desemnū dela școlele romānesci. Fiă-care membru și fiă-care domnū, care sēmte necesitatea de a lucra să se lățescă meseriile între Romāni suntū rugați a lua parte la adunare.

Obiectele vorū fi: a) raportul comitetului, b) predarea fundațiunei nemuritorilorō soți *Mihailu* și *Elisa Stroesco* și raportul casarului; c) raportul comisiunii asupra acestorō raporte; d) alegerea unei comisiuni pentru inscrierea membrilorō noi; e) propunerile comitetului; f) ficsarea principiilorō despre fructificarea fondului și a fundațiunii *Stroesco*; g) ficsarea sumelorō de ajutōre și remunerațiunii și h) bugetul pentru anul 1887.

Brașovū, 12 (24) Ianuarie 1887.

B. Baiulescu, președ.

Mulțamită publică. — Comitetul asociatiunei pentru sprijinirea invēțăcelor și sodailorō romāni meseriași aduce prin aceste rēnduri mulțamită publică prea Stimatilorō Domni și Dōmne, cari au contribuit pentru vestiminte copiilorō romāni meseriași anume: Ilustrei familiei *Mocioni*, care a donatū 5 fl., Domnilorō nepoți *D. Eremias*, pentru șeșe rēnduri de haine, *D-lui Grigorie Birea* pentru 5 fl., *Doamnei Eufimia Kerts* pentru 5 fl., *D-lui Nicolau de Șustai* pres. în pensiuone pentru 3 fl., *D-lui Dr. Avr. Tincu* pentru 2 fl., *D-lui Ioanū Aronū*, invēțătoru pentru 1 fl., *D-lui Stefanū Olteanu*, māsaru pentru 1 fl. și *D-lui Ioanū Săbădeanu* pentru două pārechī de ghețe și căciuli.

Primescă acești Domni mulțamita cea mai cordială! Din ședința Comitetului ținută în 15/27 Ianuarie 1887.

Bart. Baiulescu,
preș.

Dr. I. Bozocanu,
notarū.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

CAPSTADT, 11 Februarie. — Scirea oficiului „*Reuter*“: Comercianți sosiți din interiorul țerii istoricescū, că exploratorul africanū *Holub*, împreună cu soția și cu suita sa, a fostu omoritu de indigeni.

PARISU, 11 Februarie. — Camera a hotărītū să discute legea militară numai după discuțiunea dărei pe cereale.

ROMA, 11 Februarie. — Camera s'a amānatū până după resolvarea crizei ministeriale.

SOFIA, 11 Februarie. — Poliția a arestatū o femeie, anume *Papasoglu*, care venise la Sofia ca să încurce oficeri în complotu contra guvernului. La ea s'au gāsitu hārtii compromițtōre.

BUCURESCI, 12 Februarie. — Sgomotele despre o rēscolă în Dobrogea suntū neadevurate.

SOFIA, 12 Februarie. — Pretențiunea lui *Zankoff*, d'a se încredința portofoliul de rēsboiu unui generalū rusū, a fostu respinsă de guvernū.

ROMA, 12 Februarie. — „Opiniōne“ anunță că la sfatul unanimū alu ministrilorō demisionați a fostu însărcinatū pe *Robilant* cu formarea cabinetului. Totuși e îndoielă, că *Robilant* va primi această misiune, în care casu acesta ar trebui să desemneze regelui personalitatea — căreia ar fi să i se încredințeze formarea cabinetului.

DIVERSE.

Necrologū. — Subscriși cu inima frantă de durere insciințēză durerōsa pierdere a multū iubitelorō dulce tată, trate, socru, moșiu și unchiu: *Canditu Moldovanu*, parochū gr. orientālū în Totoiu, asesorul scaunului protopresbiteralū, membru alu comitetului comitatensū și alu Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului romānū, care în 8 Februarie n. după lungă suferință a încetatū din viață în alū 75 anū alu vieții și 40-lea alu proției. Rēmășitele pārintesci ale neuitatului defunctū s'au aședatū spre repausū eternū în cimiterului din comuna Totoiu în 11 Februarie.

Fiăi țerina ușorā și memoria neuitată!

Paulu Moldovanu, șefū în minist. de finanțe alu Romāniei cu soția nată *Paulina Paulu*. *Georgiu Moldovanu*, capelanū gr. or. cu soția *Maria*. *Paraschiva Moldovanu*, cu soțul *Ioanū Popu* preotū gr. cat. *Toma Moldovanu*, cu soția *Maria*, proprietarū. *Maria Moldovanu*, cu soțul *Ludovicu Andreiu* not. cercualū, ca fii, gineri și noroi. *Ioanū Moldovanu*, oficialū în pensiuone, cu soția *Maria*. *Maria Moldovanu*, cu soțul *Nicolae Chirilă*. *Ecaterina Moldovanu*, cu soțul *Laurențiu Puiconu*. *Raveca Moldovanu*, vėduva *Giurca*, ca frați, surori, cumnați și cumnate. *Iuliu Moldovanu* cu soția *Florica*, doc. gr. or. *Elisabeta* cu soțul *Georgiu Pleșia*. *Iosifū*, *Ioana*, *Victoria*, *Ludovica*, *Maria*, *Ioanū*, *Paraschiva*, *Aurelū*, *Pavelū*, *Ioanū*. *Canditu*. *Victorū* și *Constanța Moldovanu*. *Carolina* cu soțul *Aronū P. Bataciui*. not. cerc. *Cristina* cu soțul *Nicolau Munteanu* preotū gr. cat. *Lucreția*, *Emilia* și *Silvia Popu*, *Silviu*, *Netti*, *Lucreția*, *Eugenia* și *Ladislau Andreiu*, ca nepoți. *Liviu Andreiu*, *Uliu Traianū*, *P. Bataciui*, *Lucreția Pleșia*, ca strānepoți.

Mama vitregă. — O crimă îngrozitōre s'a comisū în Iași. Etā amēnunțele primite de „*Lupta*“: Femeia *Sofronia Brandelu* de 28 ani, Romāncă din Bucovina, trăia cu locuitorul *Tănase Hinea* din cătuna *Lețcanii-vechi*, com. *Cucuteni*, jud. *Iași*, care avea dela femeia cea d'ântēiu doi băeți și o fetiță. Femeia *Brandelu* avea obiceiul de a bate forțe desū pe fetiță, care n'avea decâtū vârsta de 3 și jum. ani. Ii era uritā peste mēsura, nu putea s'o suferi; ea singurā a declaratū că *Duminea* în 18 ale curentei a bātut'o cu o bātă, și picandū jos de pe ladă un fundū, a luatū și fundulū și a datū în ea. După ce a bātut'o, s'a suitū pe cuptorū și fiindcă dēnsa și trāgea greu sufletulū a chematū pe o vecinā, *Maria*, femeia lui *Pavelu Sandu*. Totū în acea și o mai înșfăcase de barbă și o trāntise de patū; biata copilă nu mai trăi multū, scāpă de suferințe, peste unu ceasū... muri Unulū din cei doi frați — mici amēndoi — ai copilei, întrebatū fiindū ce știe, între altele rēsponse; „Nu știu de ce ne bātea această femeie!“ Aflāmū că „această femeie“ e trimisă înainte judelei instructorū pentru faptulū de loviri, cari au causatū mōrtea. Judele instructorū a datū unū mandatū de arestare contra ei.

Unu politicū originalū. — În 26 Ianuarie muri în Parisū în alū 88-lea anū alū vieții o bisarā aparițiune a vieții publice *M. Adolphe Bertron*, careie se infățisa la tōte alegerile, dela anulū 1848 începēndū, ca nestrāmutatū candidatū alu omeniei. „Acest omū bisar desvoltā în anulū 1848 sistemulū sēu politicū, care nu cunoscea decâtū numai două partide, acea a „umanității“ și a „neumanității“, într'unū placatū afișatū pe piața bursei, în care proclama dominațiunea „întregirei femeesci a ființei supreme.“ La alegerile de deputați în anulū 1857 repeți această nebuniā și afișă în tōte părțile imense placatē electorale cu fotografia sa. Candidatulū omeniei voia să și împartă prospectele sale chiar și pe stradă, ceea ce avu ca urmare arestarea sa, deōrece nu poseda licența de colportagiu. Elū stātū închisū 20 de zile și abia în ziua după alegeri fū liberatū. Prin această trebul să renunțe la plăcerea de a vota pentru sine însuși și afară de cele 10 voturi a întruni unulū mai multū. În anulū 1863 se infățisa *Bertron* ca singurulū candidat al partidei sale în tōte cercurile electorale din Francia și inundă țera cu programele și afișele sale. În tōte departamentele fū înregistratā această candidatură în modulū prescrișū, numai prefectulū Seinei inferioare gāsi cu cale a nu o face. *Bertron*, carele era omū cu avere, voia să ia unū trenū separatū, ca să intervină pentru dreptulū sēu. Totuși trebul, să renunțe la această, deōrece sosise ziua alegerilor și ar fi fostū prea târziu. În celelalte 88 departamente întruni *Bertron* aproape 1000 voturi pentru sine. În Parisū votara 102 alegētori pentru elū. Er la alegerile din 1871, 1875 și 1881 se infățisa erāși ca candidatū. Când unū diartū ilū declarā „nebuņū“ elū cerū dela judecātorii satisfacere, și pe lângă această sentința să se publice de 100 de ori în tōte diarele parisiane de 365 de ori în diarele din departamente. Decisiunea judecātorilorō, prin care i se respinse cererea, pārea a arāta, că este permisū a nu judeca pe *Bertron* de omū seriosū. De atunci trăia elū retrasū și ocupatū cu agricultura pe proprietatea sa nu departe de *Sceaux*.

Deslegarea unei probleme premiate. — În foia săptămānală din Berlinū „*Echo*“ apăruse acum cātva timpū urmātōrea întrebare umoristică: „Unu tinērū îngropatū în datorii mai are creditū la creditorii sēi, pentru că mireasa e dispusă a plăti din zestre după nuntă datoriiile. Pārechia cade curēndū înainte cununiei în apă Unu creditorū sgārcitū dintre cei mai principali trece din întēmplare pe acolo, sare în apă și scapă: pe cine mai întēiu și de ce?“ Această problemă a gāsitu forte multū părtași la deslegarea ei, și foia primi o mulțime de deslegări mai totū cu aceleași înțelesū, care se potū împărți în trei grupe. Cea dintēiu declarā: „Creditorulū scapă pe ginere, căci mirēsa ca pește cu solți de aurū, trebuie să știe inota.“ Cea de a doua deslegă: „Scapă pe mireasa, căci fără de ea șade mirele imediatū erāși pe uscatū.“ Cea de a treia dēdū urmātōrea deslegare: „Mai întēiu scapă pe mirēsa, căci dēstrea ei ține pe tinērulū bārbatū până după nuntă deasupra apei.“ Aceste trei deslegări pāreră comisiunei examinatōre deopotrivă bune și toți aceia cari au trimisū una dintre acele deslegări într'o formă corēspondentōrū restrinsă, se socotiră între cei mai puținū recompensați, totū astfel sună și unū rēsponsū sositū din Hamburg: „Principalulū creditorū scapă mai întēiu pe ginere, fiindū că pe acesta ilū apasă în jos povara datoriiilorō sale.“ Trebul în fine ca sortulū să hotārească și premiulū ilū căpētā *Dr. W. Hoffmeister* din *Insterbury*, alū cărui rēsponsū este urmātōrulū: Mai întēiu scapă pe mirēsa, căci elū șade deja pe uscatū și dēstrea ei ilū ține deasupra apei. S'au trimisū căștigātorului 20 mārci printr'unū mandatū postalū.

Editorū: *Iacobū Mureșianu*.

Redactorū responsabilū *Dr. Aurel Mureșianu*

Cursul la bursa de Viena
din 11 Februarie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	96 80	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtie 5%	87 20	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	—
Imprumutul căilor ferate ungare	146.50	Imprumutul cu premiu ungh.	116.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	96.60	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	104 —	Renta de hârtie austriacă	78.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	114.50	Renta de arg. austr.	80.25
Bonuri rurale ungare	104.10	Renta de aur austr.	109.50
Bonuri cu cl. de sortare 104.10		Losurile din 1860	132.25
Bonuri rurale Banat-Timșă	104.20	Acțiunile băncii austro-ungare	847 —
Bonuri cu cl. de sortare 104.20		Act. băncii de credit ungh.	270.50
Bonuri rurale transilvane 104.20		Act. băncii de credit austr.	297.60
		Argintul — Galbini împărțesci	6.02
		Napoleon-d'ori	10.11
		Mărci 100 imp. germ.	62.89
		Londra 10 Livres sterline	128.10

Cursul pieței Brașov
din 12 Februarie st. n. 1887.

Banote românești	Cump. 8.45	Vend. 8.47
Argint românesc	8.42	8.44
Napoleon-d'ori	10.07	10.10
Lire turcesci	11.45	11.48
Imperiali	10.45	10.48
Galbeni	5.97	6.02
Scrisurile fonc. »Albina»	101.—	102.—
Ruble Rusesel	116.—	117.—
Discontul	7—10%	pe an.

15—20

Pischinger-Torte,

o tortă, care a câștigat înalta recunoștință a Maiestății sale Reginei și care, nefiind în trecut în calitatea ei escelentă, a ajuns să fi vestită pretutindeni, să găsească în fie-care și prospătă la

Emil Porr, băcănia la stéua roșă.

Depositul principal: *Oskar Pischinger, Viena, Brigittenau.*

Umedeala, frigul, nu supără!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni:

Pentru Dóme:

Impermeabile, căldurose, durabile și în adevăr admirabil de eftine sunt din nou inventate și renumite

JACHETE
(Bürger-Jacken)

țesute des și care se potrivesc foarte frumos pentru Domni, Dóme, băeți și fete. Tote cu prețul egal de numai fl. 1.85 bucata.



Aceste Jachete renumite sunt pentru ori-cine cel mai indispensabil și necesar vestmânt, și se află în colorile: sură, cafeniu, drap, bordeaux, civit și negru. Cine posedă o asemenea Jachetă este cel mai bine apărut contra frigului, căci fiind elastică, se lipesc de ori-ce formă a corpului, menținând o căldură egală a corpului și sunt de valoare neprețuită pentru fie-care om. — Afară de cele menționate cu fl. 1.85 se mai află pentru dame încă două soiuri:

Din lână Zephir fină numai fl. 2.85.

Lână Zephir blănite numai fl. 4.

Ca măsură este suficientă a arăta deca statura e mare, mijlocia sau mică. Se trimite Veritabile contra rambursă numai de 12—12

Julius Fekete, Versendungshaus in Wien
V., Hundstürmerstrasse 18/59.

Minunea vienesă

pe tărâmul industriei de césornice cu pendulă.

Numai fl. 2.50

costă la mine de astăzi încolo un

Césornic cu pendulă

escelent, regulat de sine luminător, cu aparat pentru deșteptat și sgomot, cu două glónțe (funți) bronzate, pendulă și cele aparținătoare.

Aceste césornice pompoze și escelente sunt montate în pervasuri rotunde, frumos colorate, imitând lemnul de nuc, de abanos sau palisandru, o podobă pentru fie-care salon. Pentru tabla cu cifrele ce luminează noaptea ca luna fără adaus de nici un material dau pentru

10 ani garanție

și atrag atențiunea, că aceste césornice minunate, escelente și totuși admirabil de eftine se află singur numai la mine bune și veritabile Afară de acestea dau cu

Numai fl. 6.50 una césornică romontir, suprafin Argint-Nickel, de întors fără cheia-cu mecanism de Nickel adevărat, regulat, punctual, césornic nedis, tructibil, arătând secunde. Numai fl. 6.50, mai înainte a costat întreit.

Trimiterea în provincie se face cu rambursă post, sau trimițându-se prețul înainte prin

Exporthaus Fekete, Uhren-Depot,
Wien, V. Wehrgasse Nr. 13/59.

Nr. 20 887.
a. f. sc. c. d.

Licitațiune de pădure spre tăiere.

Din pădurea dominiului Csicsó-Keresztur, proprietatea fondului nostru de stipendie, se vor vinde după planul de economisare în „Costa viei“ 27 jughere pădure de 48 ani, de bătrână, ér în „Chizosia“ 24 jughere pădure de 88 ani tótă de stejaru său în secțiuni de câte 5 jughere 160⁰ seu și la olaltă la licitațiunea ce se va ține aici în Nasăud la oficiul administrațiunei în 27-lea Februarie 1887 dela 10 până la 12 ore înainte de amez, celui ce va da mai mult, începând dela prețul de strigare de 80 fl. v. a. pentru un jugheru.

Vadiul va trebui să corespundă numărului jugherelor à 80 fl. și va trebui să fiă 10% a prețului pădurei, la care va reflecta imbiatorului oferte sigilate timbrate și provędute cu acest vadiu făcute în scris, se vor accepta până la începerea licitațiunei cu gura, dér în ele trebuie să fiă spus, că oferintele cunosc bine condițiunile și se supune lor necondițiunată.

Informațiuni mai detaiate se dau aici în orele oficiose.

Din ședința comisiunei administrătoare de fondurile scolastice centrale districtuale.

Năsăud, 19 ianuarie 1887.

Președintele:
Ionu Ciocanu.

Secretarul:
Ioachim Mureșianu.

L a t t a m:

Besztercze, 1887 1/2.

Br. Bánffy Dezső, főispán, kir. biztos.

3—3

Tipografia ALEXI, Brașov.



CAFEA, CEAIU etc.
in 3 minute!

Cel care dorește aprópe momentan în timpul cel mai scurt de 3 minute ca să-și prepare fără mașină de bucate, fără lemne seu căr buni caféu, ceaiu, friptură oué etc se comande

Aparatul de fierț cu spirit
„RAPID“

introdus de mine și patentat în tóte statele, cu 7 flacări ce se pot regula, fabricația suprafină este o podobă pe fie-care masă, practic înlesnitor și oftin, de ore-ce cu spirit de aprópe 1 cr se póte prepara cafea seu ceaiu pentru 9 cesti. Manuarea ușur de tot, fără pericul, fără fitil, fără fum, fără miros. Pentru ómeni privați, familii restaur. și cafen. în adevăr indispensabil!

1 Rapid, aparat de fierț elegant fl. 3.50. 1 Rapid, aparat de fierț elegant dimpreună cu ceainic și strecurătoare argintă fl. 5. 1 Rapid-Aparat pentru salon complet dimpreună cu ceainic forte finu potrivit pentru societăți, cu instruirea de manure fl. 6.50. Fiind acest aparat prin eftinătate, frumșe și manure ușur tóte agreabil, se esportă în masse mari în tóte părțile lumii. Esclusiv de procurat contra rambursă seu plata înainte a prețului prin:

Wiener Commissions- u. Exportgeschäft

Ant. Gans, Wien, III. Kolonitzgasse 8/66.

Licitațiune.

Din partea subscrisului comitetu se face cunoscut: că în comuna bisericescă gr. cat. Bucium-Șesa (Comitatul Albei inferiore) la 15 și a lui Martiu 1887 st. n. la 10 ore dimineța se va ține licitațiune minuendă pentru edificarea alor două sale de învêtement, a căroru plan și preliminaru se află aici în loco.

Domni întreprinđitori sunt pofțiți cu acel adaus: ca fie-care licitant să depun vadiu de 10% din prețul de esclamar statorit cu 4,160 floreni v. a.

Bucium-Șesa, 9 Februarie 1887.

Comitetul parochial
gr. cat. din locu.

1—3

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domni ce se abonează din nou se binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și postultimă. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esact arătându-se și posta ultimă.

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl. —
„ șese luni 6 fl. —
„ un an 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci
„ șese luni 20 „
„ un an 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“